

It's a Thin Line - Issues with Community Eruvin Part II - What is Considered Carrying?

(1) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שא סעיף ז

* (טז) כל היוצא בדבר שאינו תכשיט (יז) [*א] ואינו דרך מלבוש (יח) והוציאו כדרך שרגילין להוציא אותו דבר, (יט) ט חייב. וכל תכשיט שהוא רפוי שאפשר לו בקל ליפול, (כ) אסור לצאת בו ואם יצא, פטור. ואשה לא תצא בתכשיטים (כא) שדרכה לשלפם (פ"א להסירם מעליה) ולהראותם. הגה: ועיין לקמן סימן ש"ג סעיף י"ח אם אסור אפילו בחצר או בבית, הלכך לא יצא איש (כב) לא י בסיף ולא בקשת ולא בתריס (פ"א מגן) (כג) ולא באלה ולא ברומח ולא בכלים שאינם תכשיט, ואם יצא חייב חטאת, (כד) ולא בשריון ולא יא בקסדה (פ"א כובע של ברזל) ולא במגפים (פ"א אנפלאות של ברזל), ואם יצא (כה) פטור שהם דרך מלבוש. ...

(2) ערוך השולחן אורח חיים סימן שא סעיף מה

כיון שנתבאר שהוצאה היא אב מלאכה וחייבים עליה סקילה ובשוגג חטאת לכן יש לדעת מה נקרא הוצאת משה כדכתיב [ירמיה יז, כב] ולא תוציאו משה וגו' מה נקרא משה דהא מה שאדם הולך בבגדיו לא שייך לקרותם משה דאל"כ אטו ילך ערום בשבת וכן תכשיטהם לא שייך לקרותם משוי שתכשיט אינו משה... .

I. What's considered Clothing?

(3) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שא סעיף יד

דבר שהוא דרך מלבוש, אפ"י (נב) אם אינו לובשו אלא משום אצולי טינוף, מותר לצאת בו בשבת. הגה: ולכן מותר ללבוש בגד מפני הגשמים או כובע על ראשו, אבל אסור לאשה ליתן (נג) <י> בגד כג על צעיפה מפני הגשמים (נד) דאין זה דרך (נה) מלבוש (הגהות מיימוני).
משנה ברורה - (נג) בגד על צעיפה - היינו אם אינו דרך מלבוש [נו] רק שמונח על ראשה לבד כמו בחתיכת בגד פשתן קטנה אבל אם מתעטפת בו [נז] גם קצת מגופה הוי דרך מלבוש ושרי אף שהוא לאצולי טנוף כמש"ל ואפילו אם הוא בגד גרוע כשק וכדלקמן בסכ"א ושרי אף לעשירות כיון דלעניות חזי חשיב גם לעשירות מלבוש:

(4) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שא סעיף כט

היוצא בטלית מקופלת מב על כתפיו, (קי) דהיינו שלאחר שנתנה על ראשו <יח> מגביה שוליה על כתפיו, (קי"א) חייב חטאת. אבל אם אינה מקופלת על כתפיו, אלא משולשלת ברחבה (קיב) למטה מכתפיו, שרי שמאחר שהוא מתעטף בטליתו ומתכסה בה כתפו וגופו אע"פ שמתקצר קצת מלמטה, מותר. (קיג) ועפ"ז מותר להתעטף בטליתו תחת הגלימא (קיד) להביאו לבהכ"נ.
משנה ברורה - והנה כ"ז מיירי לענין לשאת התיק של הבתי עינים עם הב"ע שבתוכו על צוארו לתכשיט ולשאת הבתי עינים גופא על חוטמו במקום שאין עירוב בדאי אסור בלא"ה דילמא יפלו מעליו ואתי לאתויי ד"א [ח"א]:

II. Ornaments

(5) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שא סעיף כב

* יוצאים (עד) במוך וספוג שעל המכה לפי שהם מרפאים הילכך הוי כמו תכשיט, וכן בקליפת שום ובצל או (עה) באספגנית ומלוגמא ורטייה שעליה, ואם נפלו מעליה (עו) לא יחזירנה וכ"ש שלא יתנם בתחלה; אבל לא אסור לכרוך חוט או משיחה (עז) על המכה לצאת בו, דכיון שאינם מרפאים הוו משוי; אבל באגוד שכורך על הרטייה שלא תפול מעליו, יכול לילך בו (עח) וקושרו ומתירו.

(6) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שא סעיף יג

(מח) לא יצא הזב (מט) בכיס שעושה להצילו מזיבתו שלא יטנף בה, וכן אשה נדה שקושרת בגד לפנייה שלא תתלכלך בדם נדותה אסורה לצאת בו אם לא יהא כ סינר עשוי כעין (נ) מלבוש. * אבל אם כא קושרתו כדי (נא) כב שלא יכאב לה הדם ולא תצטער, מותר לצאת בו.

(7) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שא סעיף יא

דבר העשוי <ו> לתכשיט ולהשתמש בו כגון מפתחות נאות של כסף כמין תכשיט, (מא) אסור, שהרואה אומר שלצורך תשמיש מוציא; * ויש מתירים (מב) אם הוא של כסף. הגה: ומ"מ (מג) אסור לצאת בתיק של בתי עינים שקורין בריליין אע"פ שהתיק הוא של כסף, (מד) דהבתי עינים בעצמם הם משוי (ב"י). ואם המפתח <ז> של נחושת וברזל, אפילו מחובר וקבוע בחגורה, אסור (מרדכי פרק במה אשה וכו' בשם תשובת הרישב"א). ויש שכתבו שנוהגין * (מה) יח בזה להתיר (כ"י בשם תשובה אשכנזית הרי"ף והאגודה וכן משמע בא"י).

(8) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שא סעיף כג

הבנים יוצאים בזגין (פ"א כמין פעמונים קטנים) (עט) הארוגים להם בכסותם, אבל אם (פ) לב אינם ארוגים, לא. הגה: ולא מהני הא דמחובר לכסות (פא) רק <יג> בדבר * לג שדרכו להיות מחובר שם. אבל אם חיבר שם דבר (פב) שאין דרכו בכך, אסור (הגהות מיימוני פי"ט וב"י בשם תשובת רשב"א ומרדכי פרק במה אשה). ואותן עגולים ירוקים שגורה המלכות שכל יהודי ישא א' מהן בכסותו, (פג) מותר לצאת בהן אפילו אינו תפור בכסותו רק מחובר שם קצת (א"י).

9) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שא סעיף לט

(קמו) כילה (פי' יריעה כעין אהל) שיש בה רצועות שמותחין אותה בהם, מותר להתעטף בה ולצאת לרשות הרבים ואין הרצועות חשובות כמשאוי שמבוטלות אגבה; הילכך מותר לצאת ברצועות (קמז) התלויות באבנט אע"פ שאין המנעלים קשורים בהם, דלא חשיבי ובטלי אגב האבנט. אבל אם הם (קמח) של משי, חשיבי ולא בטלי ואסור (קמט) אם אין המנעלים קשורים בהם. וה"ה לכל דבר שנפסק מן הבגד וראשו אחד מחובר, כגון לולאות, ואינו חשוב, מותר לצאת בו. ואם חשוב הוא, (קנ) אסור לצאת בו.

10) שולחן ערוך אורח חיים הלכות שבת סימן שא

סעיף יז - חיגר, * שאינו יכול לילך (סג) בלא מקל, מותר לילך בו אפי' אינו קשור בו; * (סד) אבל כזו אם אפשר לו לילך זולתו, (סה) ואינו נוטלו אלא [יז] <יב> להחזיק עצמו, (סו) אסור. (וחולה שעמד מחליו (זז) דינו כחיגר.).
סעיף יח - כח סומא, (סח) אסור לו לצאת [יח] במקל.